

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník 6

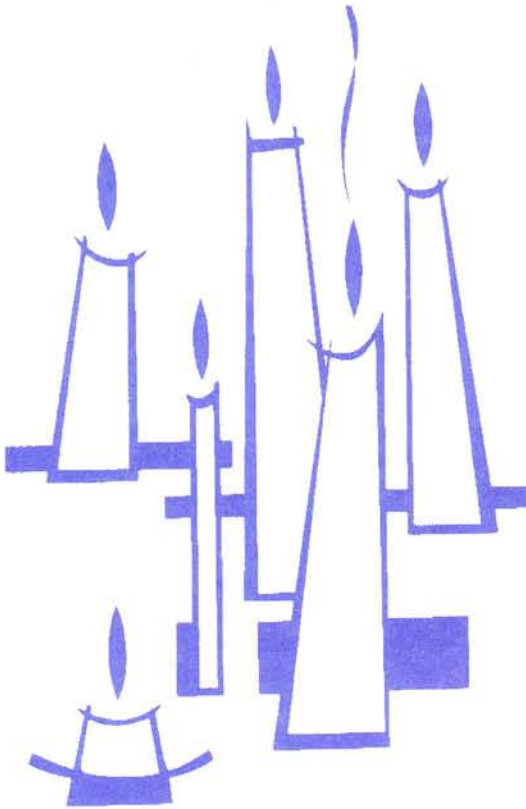
Číslo 3

NOVEMBER
2006

Časopis farnosti Smolenice

Cintorín na Dušičky

Miesto, kde sa obvykle raz do roka dokážeme viac zastaviť. Je to možno zo zvyku, možno kvôli spomienkam, ktoré nás spájajú s tými, ktorí tam ukončili svoje pozemské putovanie. A kam vlastne putujeme my? Na cintorín, kde ležia mŕtvi? Cintorín je miestom, ktoré nás núti zastaviť sa, vrátiť sa, ale aj vidieť dopredu.

Zastaviť sa vo svojom živote, v tom kolobehu, ktorý nás pohlcuje a z ktorého častokrát nevieme vyskočiť. Zastaviť sa a zamyslieť sa nad svojim životom, možno nad tým, ako to, že sme tu my a že mnohí mladší od nás sú už mŕtvi. Je to osud, náhoda...? Nie sme nesmrteľní. Aj keď na to bežne zabúdame, práve tu sa tento fakt „dostáva pod kožu“. Aký zmysel má môj život? A kedy skončí?

Je preto potrebné vrátiť sa do svojho doterajšieho času nášho pobytu na Zemi. Ako som ho prežil? Čo som urobil s darom života, ktorý som si sám nedal? Aký mal môj doterajší život smer?

A z toho vychádza pohľad do budúcnosti. Nikto z nás nevie, aká presne bude a koľko bude trvať. Ale jedno je isté: náš čas sa zo sekundy na sekundu kráti. Každým úderom srdca som bližšie ku smrti. Čím chcem naplniť tento čas, ktorý mi zostáva? A čo bude potom? Večná tma či Boh alebo niečo iné?

Najčastejším symbolom na cintorínoch je kríž, ktorý niečo hovorí o viere tých, čo zomreli. Ďalej sú to kvety – symbol života a krásy, ktorú pre nás už tu na Zemi pripravil Stvoriteľ a ktorá nám aj keď iba veľmi vzdialene niečo hovorí o Jeho krásy. A posledným symbolom, ktorý sa v týchto „dušičkových“ dňoch častejšie objavuje na cintorínoch je svetlo sviec, ktoré nám pripomínajú Veľkonočný symbol – Paškál. „Kristus – svetlo sveta!“ Je to svetlo na cestu.

(pb)

ANJELI STRÁŽNI

✎ Anjeli sú prítomní už od stvorenia a v priebehu celých dejín spásy. Sú to čisto duchovné stvorenia, majú rozum a vôľu, sú nesmrteľní a neviditeľní. Dokonalosťou prevyšujú všetky viditeľné stvorenia.

Názov anjelov pochádza z gréckeho slova „angelos“, čo znamená posol a vyjadruje hlavnú úlohu týchto čistých duchov. Anjeli sú predovšetkým „Božími poslami“ a v tom je aj ich základný vzťah k ľuďom.

Majú aj iné poslanie, a to pomáhať ľuďom a ochraňovať ich. Okrem ochrany a pomoci, Sväté písmo hovorí aj o iných úlohách anjelov, napr. o tom, že predkladajú Bohu modlitby a obety všetkých

ľudí. A tak je celý ľudský život od svojho začiatku až po smrť obklopený ich ochranou a orodovaním.

Aj život Ježiša je celý sprevádzaný službou anjelov (*Chválospev pri narodení, ochraňujú Jeho detstvo, posluhujú Mu na púšti, posilňujú Ho v smrteľnej úzkosti*).

Náš najnebezpečnejší nepriateľ je diabol. Našťastie máme aj „bezpečných priateľov“, anjelov strážnych, ktorí sú poverení nás viesť a pomáhať nám. Nie všetci anjeli majú rovnakú úlohu. Okrem anjelov strážnych sú tu: serafíni, cherubíni, tróny, archanjeli, panstvá, mocnosti, sily, kniežatstvá a napokon samotní anjeli „poslovia Boží“. Sú takí, ktorí bdejú nad národmi, iní strážia mes-

tá, dediny, kostoly. Všade, kam ideme, sa naše cesty krížia s anjelmi. Boh im zveril starosť o zem, vesmír i ľudí. Často si myslíme, že sú vysoko v nebi, ale v skutočnosti sú veľmi blízko pri nás.

Dňa 29. septembra si pripomíname sviatok troch archanjelov Michala, Gabriela a Rafaela. Cirkev im venuje aj osobitnú liturgickú úctu. Ďalšiu osobitnú skupinu anjelov – anjelov strážnych si pripomíname 2. októbra. Táto osobitá úcta k anjelom strážcom sa vyvinula v stredoveku. Jej najstaršie zachované svedectvá sú z 9. storočia. Ich samostatný sviatok vznikol v 15. storočí v Španielsku. Pápež Klement X. ho v roku 1670 rozšíril na celú Cirkev.

(pokr. na strane 6)

EDITORIÁL

Témou tretieho čísla Smolenického posla je „dušičkové“ obdobie a všetko, čo s tým súvisí. Boli by sme veľmi radi, ak by ste sa na chvíľu zastavili, sadli si, prečítali si náš časopis a popovymýšľali nad jeho obsahom. Možno Vás pri ňom prejde jesenná depresia alebo sa vám zďaleka vyhne. Vemjeme sa aj „nehodným, nemoderným, nie-in“ témam, týkajúcich sa smrti a odchodu do večnosti, ťažkým obdobiam, keď nás niekto blízky opustí a pod. V takých obdobiach stoja pri nás anjeli strážny, či už tí nebeskí alebo pozemskí- naši príbuzní alebo skutoční priatelia. Nie je našim zámerom niekoho zastrašiť, skôr upozorniť na to, že smrť je prirodzenou súčasťou nášho života. A aká bude, záleží aj od života, ktorý teraz žijeme. Pretože len žitý život život dáva.

(mš)

Malá

ANKETA

na aktuálnu tému

Čo vo vás vyvoláva slovo smrť?

„Koniec niečoho, začiatok niečoho iného.“ (Monika, 21)
 „Zatiaľ som sa s ňou nestretol.“ (Tomáš, 12)
 „Tajomstvo. Niečo nepoznané. Vyvoláva strach. Lúčenie s niekým.“ (Pavol, 17)
 „Návrat domov.“ (Daniela, 52)
 „Skúsenosť so smrťou blízkeho. Človek si uvedomí, čo všetko ešte nestihol v súvislosti s tým človekom, ktorý zomrel. Nikdy nie je na určité veci dosť skoro.“ (Mária, 32)
 „Vyvoláva vo mne strach z nepoznaného, nie práve najlepší pocit, skôr nepríjemný. Mala by to byť odmena za náš život. Každý dostane po smrti, čo si zaslúži.“ (Alena, 38)
 „Stretnutie s nebeským Otcem.“ (Anna, 45)

HORIZONTY

VEČNOSTI

(... keď mi zomrie niekto blízky)

Skutočnosť smrti

Narodenie a smrť. Dva body na jednej priamke vedúcej k horizontu večnosti. S prijatím života prijímame oboje.

„Memento mori! (Pamätaj na smrť!)“, bolo heslo prísnych rehoľníkov žijúcich v dobrovoľnej odlúčenosti od sveta.

A čo my dnes? Nechceme na smrť skôr zabúdať? Tvárit' sa, že jej niet? Alebo si tajne nahovárame, že nás sa to netýka? Všetci učiteľia duchovného života nás vedú k umeniu pozerat' na celý život, všetky skutky, väzby, z perspektívy večnosti. Nie je nám platné nič, čo nezúžitkujeme pre večnosť. A nebezpečné všetko, čo ohrozuje našu šťastnú večnosť. Skúsme z tohto pohľadu prehodnotiť to, čomu pripisujeme vážnosť a dôležitosť. Možno prideme aj na niečo, čo naopak podceňujeme...

Tak ako celý život je tajomstvo, nad ktorým môžeme zostať v úžasnutí stáť, je takou i smrť. Desivá, neprebádaná, na tom „zloin“ póle našej pozemskej existencie. Pre živých desivá, pre pozostalých krutá, pre mŕtvych...len tí ju naozaj spoznali.

Vyrovňovanie sa so stratou

Práve v Dušičkovom čase prichádzame na cintoríny, aby sme vyjadrili svoju vďačnosť, spomienku tým, ktorí nás predišli do večnosti. Avšak ani pre veriacich, naplnených nádejou na večný život, nie je strata blízkeho človeka jednoduchou skúsenosťou. Bolesť v srdci, nevypovedané slová, nesplnené túžby, nedokončené úlohy... Väčšinou zostáva ešte čosi, čo mohlo byť, ale už nebude.

Naša duša je zaplavená smútkom, môžeme mať pocit úplnej deprimovanosti, zničenia, ponorenosti do priepasti smrti, temnot. Smútok je ako vlna, ktorá naráža na pobrežie. Vracia sa, ale postupne slabne, až zostane hladina mora pokojná. Takýmto pobrežím, na ktorom sa môžu rozbiť vlny smútku pre nás môže byť rodina, priatelia, psychológ, ale nadovšetko Boh.

Pri strate blízkeho človeka (ako aj pri iných životných stratách) si uvedomujeme väčšmi ako inokedy potrebu a podporu nášho okolia. Šťastní sme už len ak takúto podporu vo svojom okolí máme. Nebojme sa prijať ponúknutú pomoc. Smútok ľahšie prekonáme, ak môžeme voľne a slobodne rozprávať

o tom, čo prežívame. Ak však práve nemáme chuť na stretávanie sa, nenúťme sa za každú cenu komunikovať. Doprajme si čas. Nechajme slzy tiecť. Majú očistný účinok a prinášajú úľavu.

V pamäti sa nám vynárajú spomienky na milovaného človeka. Prípadne si chvíle, ktoré sme spolu prežili. Tie, ktoré nám zostali v pamäti, mimoriadne okamihy, ale aj všedné dni a možno i ťažké, ktoré sme spolu prežili. Zdieľajme tieto spomienky s blízkymi. Ak máme už dostatok síl, vráťme sa k fotografiám, rozprávajme sa o zážitkoch. Hoci sa nám budú tlačiť slzy do očí, neutekajme pred skutočnosťou straty. Naše srdce, ale aj naša myseľ zostali ranené a potrebujú dostatok času a priestoru, aby sa vyrovnali s novou skutočnosťou.

Potrebujeme sa prepracovať cez popieranie toho čo sa stalo, keď si ešte nedokážeme pripustiť skutočnosť straty blízkej osoby, nachádzame sa v akomsi „vzduchoprázdne“, kde už neplatí, čo bolo, ale nenachádzame nič iné. S postupným prijatím smrti môžeme začať prežívať široké spektrum emócií od hnevu, cez strach, pocit viny. Práve tu nám môže veľmi pomôcť chápujúce srdce našich blízkych. Môže nám pomôcť v ďalšom hľadaní, zorientovaní sa, nachádzaní nových perspektív.

Keď sme sa prepracovali až sem, sme na dobrej ceste vykročiť vo svojom živote ďalej posilnení ťažkou skúškou, ktorú sme zvládli.

Uzdravenie duše

A čo na to Boh? Je s nami stále. Skúsme sa k nemu priblížiť práve v takýchto ťažkých chvíľach. Ak nenájdeme vo svojom okolí nikoho, kto by nás pochopil, rozprávajme Ježišovi. Vylievajme si pred ním srdce, sťažujme sa mu, duša mu môže vykričať všetky krivdy, ktorých sa jej dostalo. Boh nás nechce vidieť len „vyzehlenených raz za týždeň v nedeľu v kostole“, chce nás takých, akí sme. Práve teraz. Chce počuť o našich problémoch, duševných stavoch, zaujíma ho všetko, čo prežívame, aby mohol ako lekár, nasadiť tú správnu terapiu.

Zverme sa mu so všetkým. On môže uzdraviť našu pamäť, naše myšlienky, city... Ukáže nám cestu ako ďalej. Nechajme ho prejavit' nám svoju lásku a priazeň.

Tak ako matka chráni svoje deti, ešte väčšmi dbá Boh o každého jedného. Nebojme sa prijať jeho starostlivosť.

Vyliečená duša z prekonaného smútku sa upokojí. Dokáže pozerat' na stratu ako na súčasť svojho života. Milovaná osoba zostane vždy v srdci blízkou a milovanou, spomienky sa premenia na vďaku za čas prežitý s týmto človekom.

Nadovšetko je nádej, ktorú máme na stretnutie vo večnosti, lebo zostáva pravdou, že v týchto dňoch si uctieame pamiatku tých, čo nás PREDIŠLI do večnosti.

(iš)

ZDRAVOTNÉ OKIENKO

DEPRESIA

Jesenná?

Tento rok prišlo krásne babie leto a tak len veľmi pozvoľna, ale isto prichádza jeseň. Teplé lúče slnka, i keď už jesenného, ešte stále pohľadávajú ustarostené hlavy školákov, rodičov a vôbec všetkých čo sme sa po prázdninách opäť vrhli do každodenného kolotoča starostí a povinností. A nám to slniečko len a len prospieva. Od prázdnin prešlo niekoľko týždňov a možno mnohí z nás už ani nevedia, že nejaká dovolenka bola. Aj vám sa zdá, že tie príjemné dni sú nenávratne preč a už len to slniečko nám ich trocha pripomína? Ste akýsi smutní, bez nálady, nevíete čo ďalej, ďalšie prázdniny v nedohľadne, ešte aj dni sú kratšie...? No na porazenie! Dolieha na vás „čosi“, vlastne ani nevíete čo. Nechce sa vám chodiť do práce, do školy, ľudom sa radšej vyhýbate. Takéto „čosi“ môže byť aj jesenná depresia. Ak je naozaj len jesenná, hlavu hore, prejde to po čase aj samo. Kúpte si nechutne sladký veterník, pozrite si dobrú komédiu, zabehajte si, skrátka urobte niečo, čo vám naozaj urobí radosť časom to „čosi“ určite z vašej duše vyšumí.

Horšie je, keď sa depresia (zľudovelo aj označenie „depka“) akosi nechce od vás odísť. Bohužiaľ ešte stále veľa ľudí si myslí, že depresia je moderná choroba, výmysel unudených ľudí, lenivosť. Niektí si povie: „Ja na depresiu nemám čas, volá kedy o tom ani počuť nebolo, čo si to dnes tí ľudia vymýšľajú, nemajú čo robiť!“ A ist' k psychológovi alebo psychiatrovi je nemožné. Čo som blázon?

Tí, ktorí majú takýto názor o skutočnej depresii nemajú ani potuchy. Takto „postihnutým“ ľuďom, ktorí trpia rôznou formou depresie je zbytočné hovoriť „vzchop sa, buď silný, vydrž, premôž sa“. Oni jednoducho nemôžu. Chýba im životná sila, vitalita, chuť k životu. Ako povedal jeden psychiater,

Určite „len“ liečba liekmi by nebola až taká účinná bez podpornej liečby. Zmena životného štýlu (v medziach svojich možností) a Božia láska robia proti depresii divy. Takže lieky ľudské a lieky Božie sú ten správny typ.

Raz mi jedna známa rozprávala, že už niekoľko rokov sa s ňou dejú čudné ve-

ci. Pociťuje strach, úzkosť, stratila záujem o čokoľvek. Veď z času na čas sa to stane asi každému. Lenže tieto stavy prekročili hranice. Aj ona trpela. Tí, ktorí tieto stavy prežili, prirovnávajú skutočnú depresiu pekelným mukám. Aj ona trpela a prosila Boha, nech ju týchto stavov zbaví. Po istom čase, keď netrpela len duša, ale i telo (chudnutie, nespavosť, rôzne ďalšie choroby), jej Boh naozaj pomohol. Našiel jej le-kára – psychiatra. Vtedy sa však hnevla na Boha, pretože pomoc si takto nepredstavovala. Odmietala lieky, že to musí zvládnuť aj bez nich. Nedalo sa. Po určitom čase, keď sa jej stav po užívaní liekov oveľa zlepšil a duša pookriala, zistila, že Boh jej skutočne pomohol presne tak ako chcela.

Práve v tomto „dušičkovom“ období, keď myslíme a modlíme sa za duše našich zomrelých, nezabudnime aj na duše, ktorým môžeme pomôcť ešte tu na zemi. Možno už len tým, že si ich vypočujeme a pochopíme ich alebo sa o to aspoň pokúsime.

(mg)

PRED BOHOM SA SKLÁŇAM

Skláňam sa, Bože, pred Tebou navždy,
že tú krásu našich hôr môže vidieť každý.

Nech si vraví kto chce čo chce,
najmilšie sú mi tie naše kopce.

Očaria ma už skoro zjari,
všetko kvitne až sa v očiach marí.

Z tohto snenia už zas v lete,
vôňa materej dúšky hlavu len mi pletie.

A keď už zvädne aj ten kvietok maličký,
to už jeseň zvoní a sú tu Dušičky.

So zvončekmi aj pani Zima chodí,
Svoje biele barančky po kopcoch si vodí.

Hoc by bol človek na samom sveta kraji,
domov vábia ho krásy ako v raji.

Už z vlaku vidím ten rad stromov,
tam je vždy moje miesto, tam je môj domov.

A keby všade naokolo,
mojej duši ťažko bolo,

hneď vráti sa mi farba do bielych líc,
keď vidím končiare milých Smoleníc.

chýba im benzín, aby mohli našartovať. Ten benzín tam treba jednoducho natankovať, aby sa pohli na ceste životom, ktorý je napriek všetkému v konečnom dôsledku predsa len krásny a opláti sa ho žiť. Tak prečo sa brániť napríklad aj liečba u psychiatra? A ako sa hovorí doktor lieči a Boh uzdravuje, platí na 100 %.

PREDSTAVUJEME TRI KLÚČOVÉ OTÁZKY pre.... sestru PAVLU

V minulom čísle sme Vás informovali o zmene na poste predstavenej kláštora v Smoleniciach. Sestru Antóniu nahradila sestra Pavla. Preto mi nedalo, aby som jej nepoložila zopár otázok.....

Dovoľ, aby som Ťa srdečne medzi nami privítala a na začiatok Ťa chcem poprosiť, aby si sa nám trošku predstavila (koľko si v reholi, kde všade si pôsobila)...

Ďakujem za privítanie. Medzi sestrami smolenickej komunity som zatiaľ len dva mesiace. Prišla som sem z malej známejšej komunity,

kde som sa počas deviatich mesiacov snažila vypomôcť starším spolusestrám pri práci a v ich potrebách.

Veľa mladých ľudí dnes hľadá svoje miesto v živote, svoje povolanie...preto by som sa chcela spýtať, čo bolo impulzom pre Teba na vstup do kláštora (zážitok, skúsenosť)...? Respektíve, môžeš sa s nami podeliť o nejaký veselý zážitok?

V našej Kongregácii sestier Najsvätejšieho Spasiteľa som od roku 1991. S prvou sestrou som sa zoznámila v rodných Košiciach. Jedno ráno som ju po svätej omši oslovila, tak ako som si predsavzala, prvú a zároveň jedinou sestru, ktorú som v kostole uvidela. Bola to sestra Angela, ktorá sa v týchto dňoch dožíva svojho životného jubilea osemdesiatich rokov. Keďže bola v Košiciach len na dovolenke, pozvala ma k sestram Spasiteľkám do Kláštora pod Znievom. Túto komunitu som začala navštevovať pravidelne počas víkendov, keďže som v tom čase bola študentkou. Môj záujem o rehoľný život bol od začiatku vážny a to, že ho môžem žiť dnes práve v našej kongregácii ma uspokojuje a naplňa.

Už si sa určite stihla aklimatizovať... ako vnímaš našu farnosť, našich farníkov...?

V Smoleniciach nie som prvýkrát. Navštevovala som ich príležitostne aj v minulosti. Život farnosti ešte len spoznávam. Som rada, že aj sestry majú v ňom svoje miesto. Pokúsim sa zaradiť medzi ne a byť spolu s nimi "ratolest'ou prinášajúcou ovocie".

(dj)

KONGREGÁCIA SESTIER NAJSVÄTEJŠIEHO SPASITEĽA

je apoštolsky činná rehoľná spoločnosť zasväteného života pápežského práva.

Sestry sa verejnými sľubmi zavazujú dodržiavať evanjeliové rady:

- čistoty pre Božie kráľovstvo,
- dobrovoľne zvolenej chudoby,
- poslušnosti v duchu viery.

Žijeme v spoločenstve a snažíme sa naplňať svoje poslanie podľa úmyslu zakladateľky a z poverenia Cirkvi.

Zakladateľkou rehoľnej spoločnosti je matka Alfonza Mária – vlastným menom Alžbeta Eppingerová (1814 – 1867).

**„V Bohu vidieť iba Boha, Boha vidieť v blížnom,
Boha vidieť vo všetkom.“**

Foto: archív sestier

DENNÝ PROGRAM SESTIER

„Boh chce, aby sme všetko robili v ňom, skrze neho, s ním a pre jeho väčšiu česť a slávu.“ (Matka Alfonza Mária)

Ráno sa stretávame v kaplnke na spoločnej modlitbe 6.10 – Ranné chvály a polhodinové rozjímanie. O 7.00 je sv. omša s účasťou veriacich z farnosti. Asi 7.45 sa schádzame v jedálni na spoločné raňajky. Posilnené, na duši i na tele, sa púšťame do práce. Každá sestra podľa pracovného zadania – v kancelárii, v kuchyni, na oddelení pri chorých sestách. Staršie sestry podľa možnosti a síl vypomáhajú v práci, pri žehlení, upratovaní v dome, v záhrade alebo pri čistení ovocia a zeleniny. Tie, ktoré už nemôžu fyzicky pracovať prinášajú Bohu ako obeť svojej bolesti, utrpenia i modlitby, ktoré obetujú nielen za nás, ale aj za túto farnosť, za potreby sv. Cirkvi, za spásu celého sveta.

„Prijaté utrpenie prináša pokoj a radosť. Kto to okúsi nechce bez neho žiť.“ (Matka Alfonza Mária)

Na spoločnej modlitbe sv. ruženca a liturgie hodín sa stretávame o 11.30 opäť v kaplnke. 12.15 je spoločný obed spojený s rekreáciou, pri ručných prácach a rozhovoroch sa snažíme vytvárať spoločenstvo. O 13.15 sa rozchádzame z jedálne, niektoré sestry pokračujú v práci, iné pasívne alebo aktívne oddychujú.

„Modlitbou svätého ruženca získavame mnoho milosti.“ (Matka Alfonza Mária)

Aj my sa schádzame opäť v kaplnke pri modlitbe sv. ruženca a večerných chvál. O 18.00 je večera, duchovné čítanie, rekreácia. Kompletorium sa modlíme o 19.00 hod.

V nedele a vo sviatky býva program upravený. Sv. omša je o 8.00 hod., večer býva Eucharistické požehnanie. Každú stredu popoludní majú sestry možnosť prísť k sv. zmierenia.

Spoločná adorácia, na úmysel za duchovné povolania, je každý štvrtok od 18.30 – 19.30 hod.

„Boh od nás žiada, aby sme sa podľa neho formovali a stali sa mu podobnými.“ (Matka Alfonza Mária)

V prvé piatky máme duchovnú obnovu, dopoludnia je program individuálny, popoludní prednáška, potom je vyložená od 14.00-17.00 Svätosť Oltára. Viac informácií na www.spasitelky.sk, prípadne u sestier v kláštore.

(sestry)

Čo nie je samozrejmé...

Kto sa stará o naše zvony, ktoré nás volajú do Božieho chrámu? Je to pán Janko Lančarič. Ak sa zvoní, už doma počuje, že daktorý zvon nefunguje – vyskočil istič či čo a už ide na vežu. Kostol mu už od mala prirástol k srdcu. Je dušou nášho chrámu. Ako kostolný otec je svedomitý a tichý. Rôzne práce urobil a robí, hoci ho nik na to neupozornil, ak mu to čas a zdravie dovolí. Nech vám to Pán odplatí.

(teta Elka)

P.S.: Takých ľudí, ktorí sú „neviditeľní“ a napriek tomu robia potichu svoju „povinnú“ prácu je viac. Kostolníci, ktorí sa starajú o to, aby bol v kostole poriadok, pripravené veci na sv. omšu, poobliekani miništranti..., organisti, ktorí sa musia pripraviť na každú sv. omšu či pobožnosť či tí, čo hrávajú alebo spievajú na detských či mládežníckych sv. omšiach, ľudia, ktorí upratujú, starajú sa o kvety, opravujú to, čo sa pokazí, pripravujú všetko na sv. omše a pobožnosti vonku, zapájajú sa do liturgie, do práce s ľuďmi vo farnosti, do práce v prospech Cirkvi nielen v našej farnosti... ďalej rodičia, ktorí sa starajú o výchovu svojich detí, dokážu si nájsť čas pre

svoje deti aj po náboženskej stránke, manželia, ktorí sa snažia vzájomne si odovzdávať lásku a sprítomňovať ju ľuďom, starí rodičia, ktorí vedú poradiť mladším, a pritom sa nemiešať do manželstiev svojich detí, deti, ktoré vedú s úctou pristupovať k svojim rodičom a počúvať ich rady, chorí a opustení ľudia, ktorí obetujú svoje trápenie a samotu Bohu za nás ostatných... A takto by sa dalo ešte dlho pokračovať. Boh je jediný, ktorý to všetko vidí. A stonásobne vráti.

(pb)

Neteší nás „Tá dnešná mládež...“

Častokrát môžeme počuť takéto alebo podobné vyjadrenia. Sú z jednej strany opodstatnené. Kedysi nebolo toľko vandalmi poškodených vecí v rámci obce ako dnes, neboli problémy s drogami, vulgárnymi nadávkami, bolo viac medziľudskej úcty a slušnosti. A mohli by sme pokračovať ďalej. Ale prečo sa stali takéto zmeny? Kde hľadať príčiny?

Na prvom mieste je to rodina, kde dnes rodičia pod vplyvom rôznych tlakov (aj niekedy oprávnených) nemajú toľko času na deti, a tak ich radšej nechávajú robiť, čo deti chcú a snažia sa obhájiť ich správanie (aj keď je častokrát neobhájiteľné). Jeden príklad za všetky: keď kedysi učiteľ dal žiakovi poznámku, dieťa, keď sa doma sťažovalo na učiteľa, dostalo aj od rodičov (a rodičia si to potom s učiteľom prediskutovali a vysvetlili – bola to ochrana autority, ktorá sa aj takýmto spôsobom stráca už v škole a rodine). Dnes... škoda hovoriť. Aj keď sa medzi rodičmi (aj učiteľmi) nájdú aj opačné príklady, ale je ich žiaľ málo. A tak z detí vyrastajú „nedotknuteľní“, ktorí poznajú iba svoje práva, ale nie povinnosti. Ako v rodine, tak aj v škole, medzi vrstovníkmi, neskôr v bežnom živote. Dôvodov by sa dalo určite nájsť podstatne viac. Ale skúsme skôr spoločne hľadať zmysluplné riešenia.

(pb)

Milí čitatelia, možno vás niektoré príspevky oslovili, možno rozčúlili, azda s nimi nesúhlasíte, máte inú skúsenosť, zásadne ste proti, ... cítite potrebu vyjadriť sa k danej problematike, či zapojiť sa do polemiky ... tak neváhajte a píšete, mailujte, prispievajte. Je to jeden zo spôsobov ako sa môžeme vyhnúť jednostrannosti, spoločne napredovať a obohacovať sa o nové pohľady na veci života. Adresa je smolpo@szm.sk alebo odovzdajte svoj príspevok komukkoľvek z redakčnej rady.

...keď sme ešte mladí a kráčame na cintorín.

Život a smrť. Neoddeliteľne idú ruka v ruku, sprevádzajú naše bytie na tomto svete od počiatku nášho narodenia až po smrť, ktorá každého povedie na cintorín. Miesto, kam ukladajú pozostalí telá svojich drahých blízkych k poslednému odpočinku. Tu v tom pokoji a tichu je nádyh smrti tak citeľný, že veru nejednému človeku sa na cintoríne taji dych a pocity pohnutia sa na tomto mieste len ťažko dajú zakryť. Poväčšine je to rešpekt alebo aj strach z nepoznaného, inokedy bázeň pred veľkosťou a jemnosťou tej krehkej hranice medzi životom a smrťou, ktorú akoby bolo na cintoríne cítiť a to tak silno, že by ste sa jej mohli dotknúť.

No nie každý človek vníma cintorín ako pietne miesto, ktoré si treba uchovávať v úcte, lebo sú v ňom pochovaní jeho predkovia, alebo že jeho telo tam raz bez života spustia do zeme.

Dá sa aj tu správať vulgárne – či už spievať, popíjať alkohol, pofajčievať. V podstate tiež oslavujú takýmto spôsobom život a smrť. A práve na tom najsprávnejšom mieste. Neodsudzujme ich, prídu na to sami. Veď je napísané nepoznáte dňa ani hodiny, kedy si vás Pán povolá. A tak keď príde ich čas, budú aspoň blízko ... ☺

(jj)

??? OTÁZKY do diskusie ???

Svätá Terezka – kde si?

Máme v kostole sochu sv. Terezky z Lisieux, patrónky misijí a učiteľky Cirkvi. Je však tak dobre „schovaná“, že veľmi dlho som o nej nevedela, napriek tomu, že do kostola chodím dosť často a nestojím vonku. Možno som len nevyšimavá. Čo takto zviditeľniť ju?!

(dv)

Malý redakčný test:

Milí čitatelia, vy viete kde sa nachádza v našom kostole spomínaná socha?

ANJELI STRÁŽNI

Všetci, ktorí verne vzývajú anjela strážcu zbadajú, že im často zázračne pomôže, či už šťastným vnuknutím, dobre zakončenou prácou, vyvarovaním sa chyby, či uľahčením bremena. Už by sme sa boli popálili, uto-

pili, zlomili si ruky – nohy, ale náš anjel bol tam. Je mnoho príbehov, známych i menej známych, kde anjeli sprevádzali ľudí, pomáhali im a ochraňovali ich. Sväté písmo, ale aj veľa iných kníh je plné takýchto krásnych príbehov. Jeden takýto skutočný príbeh som počula od mojej priateľky.

(mg)

Októbrová oslávenkyňa!

Modlitbu, ktorú sa snažím modliť každý deň je ruženec. Je to akási moja srdcová záležitosť. Jeden ruženec-prsteň nosím na ruke. Malé umelé desiatkové ružence mám v bundách a sakách. Pred nejakým časom som dostala ruženec, ktorý sa dá nosiť ako

náramok, a pritom sa veľmi hodí k mojim doplnkom. Keďže som šofér, jeden farebný ruženec mám v aute.

Pravidelne sa modlitbu ruženca modlím večer, keď premýšľam, čo som cez deň prežila, za čo by som sa mala poďakovať, za čo odprosiť, koho som stretla a potreboval by pomoc alebo má ťažkosti. Modlím sa za ľudí, ktorých nepoznám a zverujem ich do ochrany Panny Márie, pretože môžu prechádzať náročnou skúškou života. Možno sú chorí alebo niekto z ich blízkych dostal ťažkú chorobu. Možno si myslia, že nezvládli výchovu svojich detí, ktoré sa im vymkli z rúk, nevedia s kým sa stretávajú, či nedrogujú, nekradnú. Možno sú to ľudia, ktorí sa cítia osamelí a nevedia si nájsť spriaznenú dušu. Možno niekto z nich trpí depresiami a nedokáže zvládnuť niekedy ťažkú realitu života. Modlím sa za známych ľudí, ktorí sa rozhodujú, či je ich miesto v kláštore alebo nájdu svoje šťastie v kňazskom povolani. Snažím sa všetkých zahrnúť do svojej modlitby ruženca a často si pomyslím, že by som mohla byť aj celú noc hore a stále by som sa mala za koho modliť ruženec. Keď som už unavená, zakončím ruženec slovami: „Mária veľmi silno za modlím za všetkých, ktorí to potrebujú.“ A ja spokojne unavená idem spať, lebo viem, že Mária to istí.

(po)

Raz sa kamarátka vracala domov veľmi neskoro večer z nejakého stretnutia. Hoci bola v Bratislave, v pokročilú nočnú hodinu už nepremávala mestská doprava. Keďže musela byť ráno v práci, a doma jej zostali nejaké materiály, domov sa potrebovala sírne dostať. Cesta domov viedla cez Bratislavský most SNP. Samučičká, útlá, mladá dievčina sa teda vybrala domov v ústrety nástrahám noci. Nikdy by nebola verila, že bude mať taký hrozný strach. Napadla ju modlitba k anjelovi strážcovi, na ktorú v poslednej dobe trochu zabúdala. Úpenlivo sa začala modliť. Zrazu počula, ešte dost ďaleko pred sebou kroky. V tme svete videla siluetu muža, ktorý sa k nej približoval. To už jej začala tuhnuť krv v žilách. Muž bol od nej už len pár krokov. Vyzeral zanedbaný, oči mal podliate krvou. Pozrel na dievčinu a zrazu, nečakane išiel ďalej.

Keď prišla na zástavku spod mosta jej už išli skoré ranné spoje. Až doma si vydýchla. Ráno v práci, ako vždy, mali zapnuté rádio a spolu s kolegami si takto spríjemňovali pracovný deň. V spravodajstve sa objavila správa, ktorá moju kamarátku vyviedla z miery. V noci na moste SNP došlo k vražde. Presne v tom čase, na tom istom mieste, keď tadial išla ona. Polícia prosila, aby každý kto sa nachádza v blízkosti miesta vraždy, niečo počul alebo videl, ohlásil sa na policajnom úrade.

Keď ako tak prišla k sebe, ohlásila sa na políciu. Po vyšetrovaní policie sedel popis vraha na „zanebaného muža“, ktorého v noci stretla. Muž sa k vražde i sám priznal. Prípád bol teda uzavretý. No mojej kamarátke stále víťalo v hlave, prečo muž nezavraždil ju, keď ona bola prvá, ktorú stretol. Podľa policie nemal žiadny motív – skrátka vraždil. Poprosila policajtov, aby sa muža na to pri vyšetrovaní spýtali. Aj im sa to zdalo zvláštne. Keď sa vraha na to spýtali, začudoval sa a povedal, že prvá žena ktorú stretol išla s dvoma mocnými chlapmi vedľa seba, ktorých sa aj on skoro zľakol. Kamarátka však išla po moste samučičká sama.

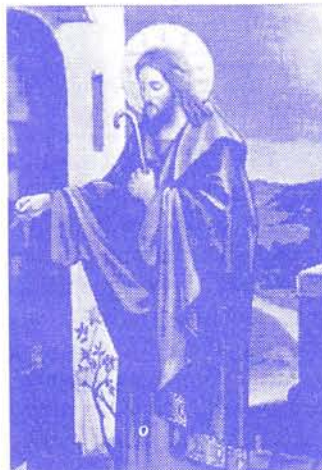
Pevne veri, že tí mocní chlapi vedľa nej, hoci ich sama nevidela, boli anjeli strážni. Nuž a potom neverte na anjelov strážnych.

Nikdy nie sme sami, od narodenia až po smrť putujeme s nimi. Nezabúdajme ich milovať, ďakovať im, žiadať ich o pomoc. Sú milými a mocnými pomocníkmi, ktorých poslal Boh. Verte, náhody neexistujú.

(mg)

POZVANIE...

**Ak Ti chýba spoločenstvo,
ak túžiš po živej vode, ak cítiš hlad po Bohu
a jeho slove – p r í d'!!!**

**Pozývame Ťa na
Biblické čítania pre
mládež i dospelých**
Stretávame sa v
sobotu o 18.00 hod.
na adrese: ul. SNP 150-
u Janáčkových.
Prvé stretnutie bude
11. novembra 2006.
Vhodné je priniesť si
so sebou (kto má) aj
Sv. písmo.

Viera a Miroslav
Janáčkoví

Chceli mu dať meno po otcovi Zachariáš. Ale Alžbeta povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“ Všetci sa divili. Tak sa spýtali Zachariáša, ten im však napísal to isté.

Mal rodičov Zachariáša a Alžbetu.

Pokrstil Ježiša v Jordáne. Ján ho najprv nechcel pokrstiť. Myslel si, že toho nie je hodný.

Ľudia mu vyznávali hriechy a on ich krstil. Chodili k nemu farizeji a on ich hrešil.

Ján Krstiteľ bol človek, ktorého poslal Boh, aby vydal svedectvo o svetle, aby skrze neho ľudia uverili.

Takto vidíme Jána Krstiteľa my.. ☺

Jeho narodenie zvestoval anjel.

Ján rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až kým nevystúpil pred Izrael. Vystúpil a hlásal, aby ľud robil pokánie. Nosil odev z ľavej srsti s opaskom. Jedol kobylky a lesný med.

Herodes ho dal uväzniť. Napokon na želanie Herodiady mu dal sťat hlavu. Učeníci jeho telo pochovali.

Krstil ľudí v rieke Jordán. Keď krstil, hovoril: „Po mne prichádza mocnejší ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Ako Ján krstí Ježiša nakreslil Marián Forner

Pripravili pre vás Deniska, Peťo, Mirko, Ivanka, Andrejka, Mário, Deniska, Šimon, Boženka, Barborka, Jakub, Ivan, Simonka, Lucka, Samo, Zuzka, Katka, Stanka, Veronika, Biniy, Lukáš ...žiaci 6.B

Úloha pre Teba: Skús si usporiadať jednotlivé odkazy tak ako nasledovali v Jánovom živote od jeho počatia až po jeho smrť.
í a VučtymaM ☺

PRÍĎ na DETSKÚ svätú OMŠU!

Každý utorok o 17.00 hod. do kostola v Smoleniciach!

A ešte niečo... Vždy pred svätou omšou býva aj nácvik spevu.

PRÍĎ si ZASPIEVAŤ o 16.15 hod., skúška býva na fare!

Zo.Ňrdš r

STRETKO_H

Chceš mať naplnený a radostný život!!!
Chceš sa lepšie spriatelíť s Ježišom a tešiť sa z každého dňa? **Príď, ak si rád s inými ... nájdeš si nových kamarátov.** Ak ťa láka dobrodružstvo a spoločné výlety! Si zvedavý??? PRÍĎ!!!

Každý štvrtok

- mladšie deti - o 16.00 hod.,

- staršie deti - o 17.30 hod.,

na fare v Smoleniciach!

Tešíme sa práve na TEBA!

Videli ste už *Lietajúcu žirafu*? Ja áno. Jednu som dostala od Emy Holáskovej.

Tak sa tešíme, až z toho kreslíme!

Ciróni odnadu si zaspomínala na leto a nakreslila *Krááásne kvietky, mšky, slimáčka...*

(Rubriku pre vás tento krát pripravila vaša katechétko)

BOLI POKRSTENÍ...

- Hana Vymazalová, narodená 18.6.2006, pokrstená 17.9.2006,
- Lenka Boháčková, narodená 30.8.2006, pokrstená 24.9.2006,
- Marcel Hirner, narodený 1.9.2006, pokrstený 15.10.2006.

NECH VO VÁS BOŽIA MILOST' VZRASTÁ!

ZOSOBAŠILI SA...

- Robert Buřano a Rút Ilavská, 16.9.2006 v Lošonci,
- Rastislav Nemček a Andrea Labaničová, 23.9.2006 v Smoleniciach.

VEĎ ICH PANE, NA SPOLOČNEJ CESTE!

ODIŠLI NA VEČNOSŤ...

- Štefánia Zuzčáková, narodená 5.6.1926, zomrela 13.8.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Viktória Štibraná, rodená Jurkovičová, narodená 12.11.1922, zomrela 25.9.2006, pochovaná v Lošonci,
- Ján Solár, narodený 2.5.1932, zomrel 27.9.2006, pochovaný v Lošonci,
- Andrej Augustín, narodený 20.5.1974, zomrel 11.10.2006, pochovaný v Lošonci,
- Alžbeta Štibraná, rodená Brázdovičová, narodená 26.2.1921, zomrela 14.10.2006, pochovaná 17.10.2006 v Lošonci.

PRIJMI ICH PANE, DO SVOJEJ SLÁVY!

Viete, že?...

V roku 1950 pápež Pius XII vyhlásil archanjela **Gabriela** za patróna rádiotelegrafistov a všetkých, ktorí sa zaoberajú prenosom informácií, v niektorých krajinách je tiež patrónom pracovníkov veľvyslanectiev.

Veď aké lepšie poslanstvo, akú nádhornejšiu správu mohol priniesť vtedy neznámej dievčine Panne Márii, ktorej oznámil, že ak ľudia chcú, budú spasení vďaka Bohu, ktorý sám zostúpi na zem?

Archanjel Rafael je ochrancom chorých, cestujúcich, anjel zdravia a radosti, anjel kresťanských snúbencov.

Archanjel Michal je ochrancom Cirkvi (vitazne pokračuje v boji proti diablu od čias, keď sa postavil Luciferovi). Vďaka jeho víťazstvu nad zlým duchom je aj patrónom parašutistov a policajtov.

(mg)

Silvestrovské stretnutie mladých v Zagrebe (TAIZÉ)

Komunita bratov z Taizé pripravuje na konci každého roka veľké stretnutie v niektorom z európskych veľkomiest, na ktoré prichádzajú desaťtisíce mladých z celej Európy, ako aj iných kontinentov. Tieto stretnutia sú zastávkami na „Púti dôvery na zemi“. Od 28. decembra 2005 do 1. januára 2006 prišli mladí ľudia zo všetkých európskych krajín do Milána. Nasledujúce stretnutie sa uskutoční v dňoch 28. decembra 2006 (štvrtok) až 1. januára 2007 (pondelok) v Záhrebe, v hlavnom meste Chorvátska. Hostitelia ako aj hostia z celého sveta sa na stretnutie pripravujú niekoľko mesiacov. Toto stretnutie je príležitosťou, aby sa mladí ľudia z mnohých krajín spolu modlili a rozprávali. Viac na www.taize.fr.

ANGLICKÉ OKIENKO

Dnes sa naučíme modlitbu, ktorou zakončujeme náš rozhovor s Bohom. Je to modlitba Sláva.

*Glory be to the Father,
and to the Son, and to the Holy Spirit.
As it was in the beginning,
is now and ever shall be,
world without end.
Amen.*

V TIPY...dnes z kostola

„To je veľká milosť,“ hovorí slávny kazateľ kostolníkov univerzitnej kaplnky. „že máte možnosť počúvať takých slávnych teológov.“

„Pán Boh mi preukázal ešte väčšiu milosť“, odpovie oslovený kostolník s plnou vážnosťou. „a to, že napriek tomu ešte v Neho stále verím.“

***

Kňaz si sťažoval u biskupa, že nevie zaujať ľudí pri kázni. Biskup mu hovorí: „Netreba spomínať Rahnera, či Ratzingera, ľudí možno upútať aj inak. Napríklad ja začnem: „Ludia, zamiloval som sa. Je to vydatá žena. Má dieťa. Je to Panna Mária.“ Ľudia spozornejú a ja pokračujem na vďačnú mariánsku tému. Kňaz to chce vyskúšať a v nedeľu začne: „Ludia, zamiloval som sa. Je to vydatá žena. Má dieťa. Len meno tej ženy...ako sa to vlastne volá?“

***

Kedy je farár prepracovaný? Keď pri prechádzaní cez obývačku, pokľakne pred barom.

***

...a jeden „kameňák“

Suseda sa sťažuje susedke: „Predstavte si, muža som poslala kúpiť zemiaky a zrazilo ho auto!“

„Fiha, čo budete teraz robiť?“

„Neviem susedka, ale asi ryžu...“

SMOLENICKÝ POSOL – vydáva Rímskokatolícky farský úrad Smolenice. NEPREDAJNÉ!

Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Marianna Šestáková, Ivana Štibraná. Registračné číslo OÚ v Trnave – 1/On/91